

Un 'pla Paulson' a l'espanyola

JOAN TAPIA, periodista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.10.08

Tant l'alarma per la crisi bancària, que va esclatar a Europa amb intensitat la setmana passada, com l'angoixant absència de crèdits en l'economia espanyola feien imprescindible una reacció.

Rodríguez Zapatero va agafar ahir el toro per les banyes amb dues decisions rellevants. La primera és apujar de 20.000 a 100.000 euros la garantia donada a cada estalviador en cada entitat bancària. Era convenient per evitar una possible alarma --que s'ha donat en altres països--, però que no és el fons del problema. És una cosa a la qual Espanya ha estat arrossegada perquè Irlanda, Alemanya i altres països europeus, amb bancs trontollants, han hagut de garantir la totalitat dels dipòsits. Espanya es col.loca, així, per sobre del nou mínim de la Unió Europea (50.000 euros) sense caure en la garantia total, que té contraindicacions.

La segona decisió és de més força: la creació d'un fons d'entre 30.000 i 50.000 milions d'euros que, amb càrrec al Tresor, comprarà actius de la banca. És una solució que va més enllà de l'ortodòxia tradicional. Un pla Paulson espanyol, però per comprar actius sans, no tòxics.

¿Quines són les raons de la creació del fons? Es parteix, primer, del fet que la banca espanyola no té un problema d'actius tòxics i no necessita ser sanejada. Segon, del fet que la banca espanyola té un problema de finançament perquè ja no pot recórrer als mercats internacionals, que s'han assecat. I hi recorria perquè Espanya inverteix una mica més del

30% del PIB, quan el seu estalvi intern és del 22%. Tercer, el finançament del Banc Central Europeu és a curt termini, cosa que dificulta els crèdits a mitjà i llarg. Quart, al comprar a la banca 50.000 milions d'actius, la banca té 50.000 milions per donar préstecs i augmentar el finançament a les empreses. Cinquè, el Tresor pot fer aquesta compra sense problemes perquè el deute públic espanyol és més baix (20 punts) que la mitjana de la UE.

Però falten detalls. I hi ha incògnites. La primera és que la banca pot saldar deutes i no incrementar el crèdit intern. Encara que en part fos així, el que és segur és que tindria possibilitat de donar crèdits, la base del seu negoci. I si la situació s'allarga, potser la suma serà insuficient, però en aquest cas l'ampliació no hauria de ser un tabú.

I l'operació no és criticable des de l'ortodòxia. Quan hi ha un incendi, el primer és apagar-lo. És el que intenten els EUA. Veient que amb l'aprovació del pla Paulson no n'hi ha prou, la Reserva Federal va anunciar ahir que adquirirà paper comercial de les grans empreses. Així, comprarà directament pagarés de General Electric. Com si aquí el Banc d'Espanya financés amb crèdits a curt termini Gas Natural, Eroski o Edicions 62.

Davant d'una situació extraordinària, el Govern havia de reaccionar. Ho ha fet quan ha estat imprescindible. I quan el caràcter poc ortodox de les mesures ja no pot posar en perill el ràting d'Espanya. Perquè abans els EUA, Alemanya i la Gran Bretanya ja han recorregut a mesures que fa poc semblaven impensables.